

Říkala jsem si minulou středu ráno ☐ .

Krásně mrzlo, bylo něco po šestý hodině a já si vyrazila s ohařiskama ven. A protože bylo tak krásně a protože jsem měla DVA hodný ohařiky, tak to taky podle toho dopadlo. Prostě strávili jsme venku třičtvrtěhodiny ☐ ☐ . No ale běžte domů a pak do práce, když je to tak supr. A vlastně ani nevadilo, že je tma jak v pytlíku. Teď, když už se hrozně těším na to, jak se zase i ráno začne prodlužovat den a už je mi ta ranní tma fakt dlouhá. Tak dneska ne, bylo mi to jedno a děsně jsem si to užívala.

Tali se sama od sebe hlásila jak hlásič největší a já se furt musela smát. Vždycky se někam rozevlála, pak to stočila a letěla se nahlásit. Už hned jak jsme sešli schody. Běžela na svůj oblíbenej plácek, pak to vypadalo právě, že se rozletí kamsi a ona naopak doplachtila za mnou. Možná to způsobilo to, že večer před tím v závěru venčení zas sebrala někde kus čehosi a přišla si to sežrat ke mně ☐ ☐ . Opanovala jsem se, přicvakla ji na vodítko a tiše v těsný blízkosti mojeho levýho kolínka si tak madam dokončila závěr naší večerní procházky. Čučela jak puk. O to víc, že Rumíčkoví se dostalo při utírání ťapiček pomudláního standardního a ona měla smolikof. ☐

Ofšem ráno už to neplatilo, páč byla tak velehodná, že snad byla úplně nejhodnější, jak to lze ☐ ☐ . Chtěla sem napsat původně, že byla nejhodnější na celým světě, ale to by skutečně bylo dost nadnesený, ale v rámci jejích měřítek byla velehodná. To je vám tak supr, když jdete a jen písknete a pes se dostaví, to je vám tak suprnejssupr, že se dostavuje sám a hubu má kolem celý hlavy. když vystačíte s dotazem "Gde seš?" max. "Gde ZASE seš?" a vona vám to přijde říct ☐ . Obešli jsme základní kolečko, kdy madáme zamířila k popelnicím. Ne jako úplně k popelnicím, to neee, ale ten směr nabrala a na moje udivené "E?" hodila zpátečku s výrazem "Ahá, a kudy teda deme?" "Tady, a brzdi, frajerko!" dostalo se jí odpovědi a tak zabrzdila ☐ . Počkaly jsme na Rumíčka, kterej si to musel dočichat a když jsme došli na roh, rozletěla se jaaaaako ten vítr. Pískla jsem na hubu a vítr se otočil zpátky. Stejně tak se otočil, když jsem řekla "Ne-e" na to, že by třebaaaas, jakooooo víc pod ty balkony se šla u posledního paneláku podívat.... ☐ . Pohodová komunikační pohodička. Pravda, na Rumíčka mluvit nemusíte, ten se zodpovědně hlídá sám. Ale mluveno je na něj pochopitelně taktěž. Hlavně proto, že je chválen, případně vyzván, aby se taky dostavil, protože prostě s ním tu komunikaci taky chcete mít, aby to bylo spravedlivý. Nechci mluvit furt jen na Tali.

Došli jsme na louku a já tam Rumíčkoví vytáhla z kapsičky molitanovej míček. Byl nadšen a párkrát jsme si čtli. Takhle ve tmě je supr, že si Rumíček myslí, že je ta bordera, protože na zmrzlý, jinovatkou opatřený šedý trávě, ten molitanovej bezbarvej balonek omatlanej od hlíny halt nevidíte. A pokud pes ze sebe udělá šipku s nápisem "Tady, ty sleponi!" , máte vyhráno ☐ . Pak jsem si balonek s dovolením vzala a vrátila ho do kapsičky. A sáhla do kapsy od bundy a tam... no jééje! Igeliták s Oslíkem a balonkem Čakítem! A už jsem měla u boku zrzavýho hopíka zas. Aby se k němu vzápětí přidal ten flekatej. "A tak jo, prdi, budem si ešče hrát!" odsouhlasila jsem jim to. A užili jsme si to. Voni proto, že jsem jim čtala a já proto, že jsem celou tu dobu nemusela ale ani pípnout! Tali jsem vždycky čtla Čakíta a ona si běžela zlámat haxny. Nechápu, jak se jí vždycky podaří do balonku ešče nějak čutnout a poslat si ho dál ☐ a pak si zlámat vaz, jak ho chce chytit. Následovalo vždycky velkokolečko a po něm samostatný návrat ke mně. Já mezitím stihla 2x odčutnout Rumíčkoví oslíka.

Tali se rozhodla, že dneska je vůdkyní smečky. Správná vůdkyně ví o všem, co se kde šustne, dává pozor a vyhodnocuje míru nebezpečnosti pro smečku. A tak když u posledního paneláku bouchly dveře, zaměřila se tam milá vůdkyně a bedlivě dávala pozor, aby se někde nezjevil nějaký útočník. Asi by ho ubila tím Čakítem, co si ho při tom důležitě požvykovala ☐ . Stála a dělala přísnou. A co teprvá potom, kdy u toho posledního paneláku nastartovalo auto a osvítilo dlouhý pruh louky vzadu. "No, to pozorte!! Co toto je za pořádky!!", strážila milá vůdkyně. Nechali jsme ji strážit a čtali si s Rumíčkem v pohodě, vědouce, že nám tím pádem nehrozí žádný nebezpečnost, páč nás vůdkyně ochrání ☐ ☐ ☐ . Vůdkyně byla tak zaujata svou úlohou, že se blbka ani nestihla vyvenčit. Přes to, že tam předtím lítala s tím balonkem jako pako. No tak to jsme teda museli tu louku ještě trochu prokřížovat a já doufala, že na to dojde.

Došlo akorát na to, že našla klacek a jala se ho požvykovat s hlavou překlopenou na záda. Jóga asi nebo co. Rumíček opodál našel taky klacek a byl šťastliv. Jógu neprovozoval, potřeboval honit. Tak jsem cvičící Tali zastoupila já. Enemže to zase madam se hrnula připojit se a pak se tam ti dva rozlítali jako paka. Fajn, aspoň teď teda se snad vyvenčí, říkala jsem si. Aaa zas prt. Místo toho si lehla na umrzlou hroudu a hlodala klacek. Opět v jógový poloze kobry. Tak jsem toho prostoje využila k tomu, že jsem Rumíčka poslala oběhnout hřiště. A pak ještě z druhé strany... a Flekatice furt ležela. Tak jsme se s Rumíčkem hnuli směr domů a to jí zvedlo . Dolítla už bez klacku a spolu s Rumouškem vyběhla na podestu.

Hjůstne, mám problém! :D

Nojo, jasně mohlo se jít domů, ale co to venčení? Tak jdeme ještě a vrátíme se na louku. Tam nám vynadaly Dášanky a protože na konci louky byl někdo s velkým psem na vodítku /odhadnuto podle blikajícího obojku/, otočila jsem to a šli jsme se projít kolem baráků. To jí snad už přepadne ta potřeba. Ne, nepřepadla. A to ani potom, co jsme se znovu na tu louku vrátili.

To už jsme byli venku fakt 3/4 hodiny a já si říkala: "Hjůstne, mám problém! Chtěla jsem jít do práce včas a to asi nestihnu už. A druhý problém je, že ta koza flekatá odmítá vyrobit nějakou pevnou hovnotu! Tak co fčil?" No nic, když jsme míjeli barák a ona se zase dostavila sama od sebe na tu podestu, řekla jsem si, že nemá potřebu asi a šlo se domů. Už totiž bylo docela na čase. Pokud jsem nechtěla přijít úplně jako moc pozdě. Uklohnla jsem jim snídani, hodila se do vohozu a při odchodu si musela ucpat nos. Tali zamořila předsíň tak, že vzduch by se dal krájet. Tož doufám, že si to její útroby nerozmyslely a pořád nemají tu potřebu, milej Hjůstne. Jinak máme po příchodu domů opravdu problém ☐ .

P.S. problém nebyl, předsíň to ustála s čistým štítem ☐